

Petr Hájek: Cizinci ve vlastní zemi: Fiala již instaloval milión invazních UA Nadlidí. Asi jako Merkelová do celého Německa v roce 15. Živíme mu je, platíme, ošetřujeme. Už i demonstrují. Brzy budou také volit. Meč, nebo okovy?

- CZ24 News | 17. října 2022

ČESKO: PETR HÁJEK upozorňuje, že v záplavě všech ostatních ran, které Fialová vláda s Bruselem v zádech ordinuje ke zničení státu a národa, nám mezi prsty protéká ta možná nejpodstatnější

Migrantská invaze do naší země dostává zcela zničující rozměry. Ještě před rokem dvěma by se to naprosté většině lidí nezdálo možné. A když jsme o tom psali – a z logiky věci předvíдали, že se to brzy stane naší realitou ještě děsivěji než v západních částech EU – byli jsme zdejšími kolaboranty označováni za dezinformátory a konspirátory. Ono je to nakonec jedno kvůli čemu nám dávají různé nálepky (které ve skutečnosti patří jim). Ale ukrajinská (plus asijská a středovýchodní) invaze je věc mnohem závažnější, než si připouští i velká část těch, kteří si říkají „nepodvolení“.

V záplavě drtivých úderů, jimiž nás denně bombarduje bruselsko-washingtonská letka z kokpitu v obsazení Fiala, Rakušan, Pekarová, Jurečka a Bartoš, to mnohým stále připadá jako téma druhého řádu. Jenže žádná taková témata již nejsou. Všechna jsou fakticky soupodstatná, všechna směřují stejným směrem: K likvidaci našeho tisíciletého státu opět zbaveného nakrátko nabytého přeludu svobody a suverenity – a k likvidaci národa a jeho identity.

Včera opět – již poněkolkáté – obsadili prostor kolem sochy sv. Václava v Praze cizinci. Na místech, kde se pár dní předtím shromáždily stotisícové (slovy vlády „vyšší desítky tisíc“) demonstrace nepodvolených, se sešly vyšší desítky (slovy vlády „několik stovek“) Ukrajinců. Dali si tentokrát pozor, aby nemávali nacistickými symboly Hitlerovy Třetí říše (jak to provozují beztrestně již po mnoho let doma, především v západní části svého problematického státu). Zato měli transparenty v angličtině, protože to představení směřovalo výhradně k zahraničním televizním kamerám, nebo sítím, jimiž to ČT předá západnímu publiku.

Jako by nebyli

Ještě před rokem dvěma by se to naprosté většině lidí nezdálo možné. Zvláště v roce 2015, kdy vrcholil první náraz migrační invaze (jen do Německa si přišlo o báječný život z daní a dluhů domácích rázně říci asi jeden a čtvrt miliónu „běženců“) jsme se tomu ještě jakžtakž vyhnuli (naše „sociální dávky“ byly s německými nesrovnatelné). Tehdy režimní média zafixovala dezinformační tezi: Bojíme se migrantů, ale oni tu žádní nejsou!

Byla to lež, jako téměř všechno, co mediální korporát vytvoří. Ale desetimiliardové (tzv. veřejnoprávní) televizi a rozhlasu – v propojení na mediální stáje oligarchů (Bakala, Lukačovič,

Křetínský) – se ji dařilo držet až do covidu. To byl ovšem ještě onačejší mystifikační úkol, a tak „uprchlíci“ byli rázem na dva roky zapomenuti. Jako by nebyli.

Jenže oni byli. Nejen ti z Afriky a Asie, kteří dál mířili po statisících za předpolím ve „starých“ zemích, vybudovaném jejich příbuznými (v úzkém i širokém slova smyslu). Po deseti a statisících mířili rovněž k nám. Především ti z Ukrajiny. Takzvaně je potřeboval náš průmysl, stavebnictví i zemědělství (to spíše sezónně a nárazově). Nikoho to příliš nevzrušovalo. Jako by to ani nebyli cizinci („vždyť jsou nám tak podobní, nejsou (většinou) černoši – a mluví rusky. No bratr Slovan...): katastrofální podvod a omyl!

Příprava

Mimochodem: Pokud se ještě někdo diví, že naše platy v těchto oborech se ne a ne přiblížit těm „na Západě“ (na rozdíl od cen, které jsou u nás především v tom nejdůležitějším segmentu, potravinách, již dávno vyšší – za dotované šunty dovážené ve stejných obalech na náš trh a ničící nedotované domácí producenty) – pak jednou z hlavních příčin jsou právě Ukrajinci. Kdyby více než čtvrt miliónu ukrajinských „gastarbeitřů“ nesráželo mzdy, museli by zaměstnavatelé nabízet českým zájemcům mnohem více.

Ještě si snad mnozí vzpomenou, jak (docela nedávno, což je v dnešních překotných událostech prastará minulost) Babišova vláda pro jejich ještě větší příliv vytvářela speciální legislativu. Neb „zaměstnavatelé po nich volali“ (ostatně i velký Andrej je významný zaměstnavatel – toho času ve „svěřenském fondu“). Zásadně to přispělo k tomu podivnému zázraku, že máme jednu z nejnižších nezaměstnaností v zemích bruselského impéria, ačkoli (donedávna ještě rovněž poměrně nízký) státní dluh nabírá vpravdě bruselské „tempo růstu“.

A pak – i „díky“ machinacím s volebním zákonem – propadl milión hlasů. Do Strakovky vtrhla bruselská horda reprezentující výraznou (propagandou zmasírovanou městskou) menšinu veřejnosti. A „shodou okolností“ současně USA, Británie a Polsko shodily Minské dohody a donutily Moskvu, aby zabránila genocidě svých občanů na východě Ukrajiny, zlikvidovala většinu amerických laboratorí na výrobu biologických zbraní a nedovolila kyjevskému pučistickému režimu (který tam USA v roce 2014 instalovaly), aby začal vyrábět atomové bomby k útoku na Rusko.

Brány se otevírají

Od té chvíle se této obranné (dlouho vsutku speciální) operaci říká v propagandistické západní terminologii ukrajinská válka, ruská anexe atd. Veřejné srovnání s přepadením Srbska americkými letadly (oficiálně NATO) se brzy bude trestně stíhat. Tak abych to stihl: Byli to Albánci, kdo vyháněli Srby z jejich Kosova – aby pak uspořádali referendum a oznámili, že posvátná srbská země je jejich.

Právě vyšlo najevo, že prezident Bill Clinton drsně tlačil na premiéra Viktora Orbána, aby Maďarsko napadlo Srbsko – a teprve když to „drze“ odmítl, vzlétla (se souhlasem prezidenta Miloše Zemana) americká letadla zabíjet tisíce srbských civilistů a instalovat v Kosovu albánské zabijáky. Klín do pravoslavného Srbska, hlavní mocnosti západního Balkánu blízkého Rusku, byl pevně zaražen.

Ale když vraždění ruští Ukrajinci odmítnou nacistický pučistický kyjevský režim, vyhlásí (ve shodě s ústavou) referendum v historicky vždy ruském Krymu a Donbasu (o Oděse a spol. ani nemluvě), a chtějí se připojit k Rusku (podle všech norem mezinárodního práva a fikci „na sebeurčení“ – ovšem jen některých), je to pro Washington důvod k balancování na hraně jaderné války. A otevření bran západním Ukrajincům (kde se nebojuje) k migrační invazi – kromě jiného k nám.

Přišlo jich oficiálně asi půl miliónu (fakticky asi o sto tisíc více) a přicházejí další. V každém případě – v přepočtu „na hlavu“ – jich máme nejvíce z evropských zemí. Ale ani to není to nejpodstatnější. Jde o to, KDO invazní jednotky tvoří. A proč.

Nadlidé stanoví „normu“

Pomineme-li, že Ukrajina historicky není stát (tak rozhodl až po bolševické revoluci Lenin – a jeho pozdější nástupce, zpola Ukrajinec Chruščov, k ní připojil v roce 1954 také ruský Krym), jsme konfrontováni (až na výjimky) s dosti specifickým migrantským etnikem. Samo se nepokládá za původem slovanské, ale vztahuje se k podobným „severským bájím“ jako Hitlerovo Německo – po jehož boku rovněž udatně bojovalo (Bandera) a vraždilo nejen Rusy, ale i Poláky, Maďary, Rumuny – a ostatně i místní českou menšinu.

Nacistická ideologie byla na Ukrajině po rozpadu SSSR pilně „restaurována“, a zdaleka se dnes netýká jen pověstného Pluku Azov a spol. Byla intenzivně vštěpována po třicet let všem již od dětského věku (podobně jako u nás genderismus a bruselismus) – a nyní nese dračí vejce. To jsou ti, kteří k nám přicházejí – vydáváni za dobromyslné „maminy s dětmi“. Jenže ony mají muže, kteří brzy přijdou „doplnit rodiny“ – právě jako ti islamisté na Západě.

To jsou ti, kteří se vrhli na naše peníze, byty, sociální dávky a zdravotnictví, v jejich popřevratové pohádkové zemi svobody a demokracie rozvrácené a nefunkční. V pražské fakultní nemocnici na Karlově náměstí jsem užasl, vida na ambulanci zvláštní dveře s modrožlutým plakátem a nápisem Pacienti UA. Češi sedí a trpělivě čekají, nadlidé UA vcházejí rovnou.

Brzy čeští voliči?

A teď již vycházejí do ulic a demonstrují u svatého Václava. Zatím – v souladu s „vládním nařízením“ proti Putinovi. V souladu se svým loutkovým komediantem-prezidentem požadují, aby Západ napadl Rusko jadernými zbraněmi. Jejich luxusní vozy parkují po Praze, kde se jim zachce. Zákony určené českým smrtelníkům pro ně neplatí. Jsou to přece Nadlidé importovaní ukrajinským premiérem Fialou (o ukrajinském ko-prezidentovi Zemanovi po jeho „obrácení Ferdiše Pištory“ ani nemluvě). Co je proti nim těch pár tisíc zadržených Syřanů, které nám náhle slavnostně ukazují v televizi (jako že něco proti migrantům činí)?

Je jich u nás už bratru kolem miliónu – tedy 10 % „lidu“ – a budou dál tiše přibývat. Takový počet u jejich islamistických invazních kolegů již zavdává v západních zemích důvod vyrazit do útoku. Brzy se toho dočkáme i my. Nemluvě o tom, že – vedle neslýchaných miliard, které jim z našich daní přesunujeme do kapes Zelenského a jeho mafie – jsme se také báječně „dezbrojili“. Ale to je v podstatě jedno, protože armádu stejně nemáme – a náš operetní „expediční sbor“ Američané aktuálně nepotřebují.

Brzy z nich Fialové a Rakušanové udělají české občany a dají jim volební právo (respektive povinnost). A zavedou dle amerického vzoru systémový volební podvod v podobě „korespondenčního hlasování“ bruselsko-washingtonských agentů ze zahraničí. Pak bude likvidace českého státu a národa v zásadě dokončena. Jako cizinci ve své zemi budeme možná mnozí protestovat – ale z vězení ty hlasy příliš slyšet nebudou. A na Prvního máje (nebo co nám stanoví) budou ti, co zbydou, mávat žlutomodrými hadry spolu s modrožlutými bruselskými. V zimě, v chudobě a shánění základních potravin pro své strádající rodiny nebude kdy, se tím zabývat.

Boj beze zbraní?

Ještě před rokem dvěma by se to naprosté většině lidí nezdálo možné. Teď je to realita. A Chvilkaři již svolávají – kolik asi těch „vyšších“ bude? – na demonstraci k podpoře Fialové vlády a války proti Rusku. Bude mezi nimi jistě víc než 10 % našich nových spoluobčanů. Nejsou Slované a zabíjení Rusů mají již od Hitlera jako báječný koníček.

Samozřejmě: vše shora řečené je „dezinformace“. Také nás za to brzy vypnou a zavřou. Ale nejen nás.

Nezačneme-li se Hitlerovcům a jejich (vědomým či nevědomým) kolaborantům aktivně bránit. Tentokrát už všemi prostředky. „Dejte nám zbraně, dali jsme si na ně!“ tentokrát nepochybně opět na vládu nezabere – jako tenkrát (s tím rozdílem, že tentokrát už ani žádné zbraně nemáme). Co s tím?

Asi jen znovu ocitovat verše skvělého slovenského básníka Janka Jesenského (z té doby „kdysi“):

„Však před pohřbem / byť bez obrany / a byť nám vzali domovy / Bijme ty hlavy při padání / Když mečem ne / Tak okovy!“

AUTOR: Petr Hájek